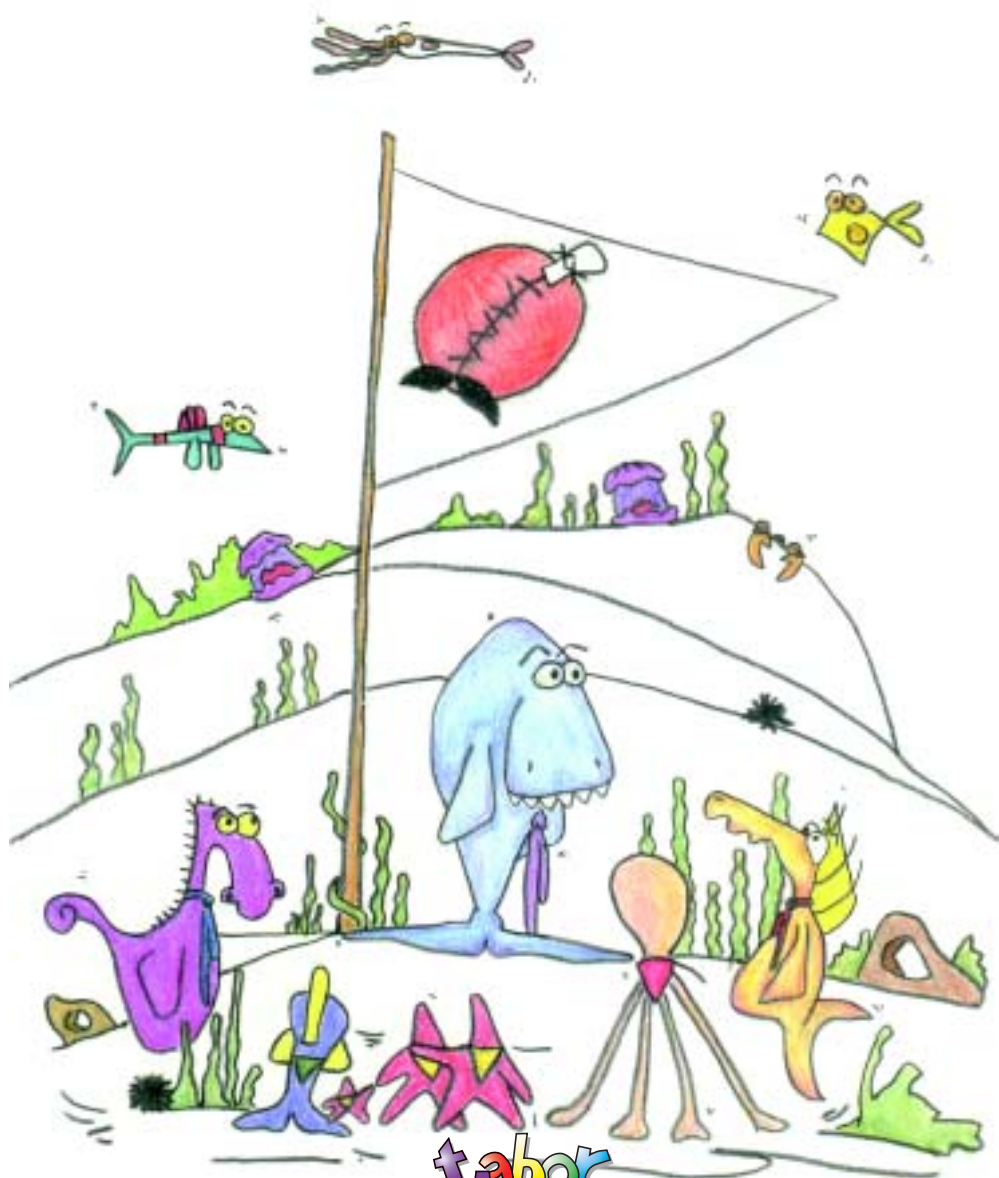
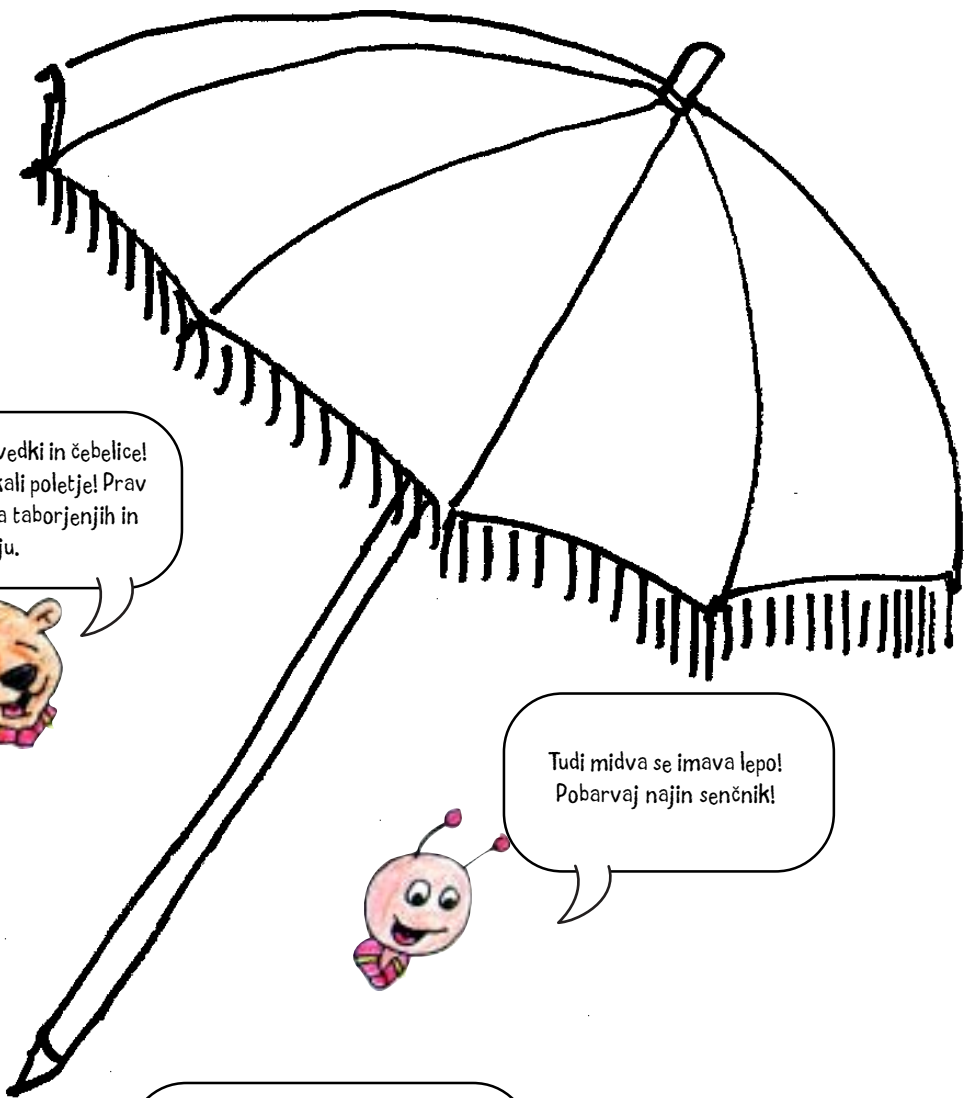

MEDO

TABOR ZA NAJMLAJŠE

ŠTEVILKA 15

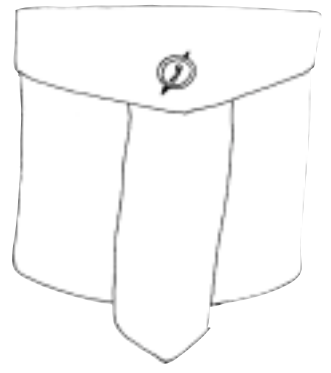
Pozdravljeni, medvedki in čebelice!
Končno smo dočkali poletje! Prav
gotovo uživate na taborjenjih in
morju.

Tudi midva se imava lepo!
Pobarvaj najin senčnik!

Na črte napiši svoje ime in rod, iz
katerega prihajaš. Nad žep pa nariši
veščine, ki si jih osvojil.

SEM _____
IZ VODA _____,
KI JE DEL RODU _____
IZ _____.

NAVADNA BREZA

IZ LISTNIH POVKOV IN MLADIH LISTOV BREZE SI LAHKO PRIPRAVIŠ JUHO ALI SOLATO.

NI RAVNO, DA BI SI OBLIZNIL PRSTE, JE PA DOBER VIR VITAMINA C.

STE ŽE SLIŠALI ZA BREZOV SOK?

PRIDOBIVAMO GA TAKO, DA V APRILU ALI MAJU V DEBLO BREZE ZVRTAMO NEKAJ CENTIMETROV GLOBOKO LUKNJO. VANJO VTAKNEMO CEV IN 2

DNI PRESTREZAMO SOK. NATO ODPRTINO ZAMAŠIMO Z LESENIM ČEPOM ALI SMOLO. V ENEM DNEVU DOBIMO DO 5 LITROV SLADKEGA SOKA. V ENI SEZONI PA CELO 170 LITROV.

VSEENO UPORABITE NOVO ZNANJE O BREZOVEM SOKU LE V IZREDNIH RAZMERAH. BREZA NAMREČ NE BO NAJBOLJ VESELA, ČE JO BOSTE PRELUKNJALI.

STARŠEM PA LAHKO PRIŠEPNETE, DA OB TOPLEM VREMENU IZ TEGA SOKA NASTANE PIVO.

meti ©

SAŠIN ŽIVALSKI VRT

Tanja je morala takoj po šoli s starši na morje. Že mesece prej jih je prepričevala, da bi prišli nazaj pred pričetkom tabora, vendar so vztrajali pri svojem. Zato je na tabor zamudila, prišla je šele tri dni kasneje.

Bil je krasen, sončen dan, ko je očetov temno moder avto zavil na makadamsko cesto, ki je vodila k taboru. Tanja je bila od navdušenja že vsa rdeča v obraz. Kmalu je zagledala prve šotore, nato pa se ji je odprl razgled na cel taborni prostor. Avto se je ustavil, ona pa je skočila iz njega in se zapodila do svoje najboljše prijateljice, ki je sedela pred svojim šotorom. Ko se je navdušeno pozdravljanje končalo, sta k Tanji pristopila oče, ki ji je prinesel nahrbtnik, in njena vodnica.

»Zdravo, Tanja. Saša je sama in boš z njo v šotoru, prav?«

»Kje pa ima šotor?« se je pozanimala Tanja.

»Tu, zraven Katjinega.«

»Super!« je bila presrečna Tanja, saj je bila tako čisto blizu najboljši prijateljice.

Svoje stvari je hitro pospravila v šotor k Saši, nato pa so vse skupaj odšle do jedilnice, kjer se je ravno začela popoldanska igra.

Naslednje jutro pa . . .

»AAAA!« Tanja se je zbudila z ogromnim pajkom na obrazu. Krik je predramil tudi Sašo, ki je pogledala k sosednji postelji. Tanja je neumorno mahala z rokami in skušala pajka spraviti čim dlje od sebe ter pri tem še vedno kričala.

»Nehaj, še sploščila ga boš, nehaj!« je sedaj zavpila Saša, ki je v bliskoviti potezi prijela

pajka in ga postavila na svojo dlan. »Ubogí Aleksander, skoraj bi te umorila, kajne? Kakšen vik in krik je zagnala!« Tanja je napol zgrožena in napol začudena strmela v Sašino dlan in ni mogla verjeti svojim ušesom. »Aleksander? ALEKSANDER?!« ji je razbijalo v glavi. »Kakšen Aleksander?« je komaj izdabila. Saša jo je prezirljivo pogledala: »To je Aleksander, moj pajek. Ko sem se vselila v šotor, si je ravno pletel mrežo tu pod stropom in sem ga posvojila. Ne vem, kaj se ga tako bojiš, saj ti nič noče. Rad se sprehaja po ljudeh.« Tanji je srce še vedno močno razbijalo in ni mogla izdavi ti besedice.

Kmalu je pozabila na jutranji dogodek, saj je bil dan preveč zanimiv, da bi lahko mislila na kaj drugega kot na kopico zabave, ki so jo za MČ-je pripravili njihovi vodniki. Popoldne pa...

»Glej koliko čebel je tu okoli,« je ugotavljala Katja, ko so po kosilu sedeli v senci.

»To niso čebele, to so čmrlji. Pišejo se Novak,« je razložila Saša.

Katja, ki ji je Tanja že podrobno opisala jutranjo nevšečnost, se sploh ni čudila, da imajo tudi ti čmrlji svoja imena. Drugim pa ni bilo nič jasno.

Tanja je kmalu spoznala cel živalski vrt. Saša je poleg pajkov in čmrljev »udomačila« še nekaj kobilic, mravljišče, dve veliki ribi, ki sta plavali v bližnjem potoku, in nekaj čričkov. »Prepričana sem, da bi posvojila medveda, če bi slučajno prišel tu mimo,« je Tanja potarnala prijateljici. Ampak saj je bila Saša kar zabavna. Kadar se ni ukvarjala s svojim živalskim vrtom, kakor sta »njene« živali poimenovali Tanja in Katja, je bila čisto v redu. Zmenile so se, da bodo skupaj na straži. MČji so lahko stražili po trije skupaj. Prišla je noč in ob enajsti uri se je pričela njihova straža. Najprej se ni dogajalo nič posebnega. Hodile so naokrog po taboru in stražile kuhinjo, jedilnico, zastavo, šotore... Na vrsti je bil že sedmi obhod tabora. Katja je stala pri zastavi, Tanja in Saša pa sta šli pogledat naokoli. Ko sta pogledali v kuhinjo, da bi se prepričali, da je še vedno vse tam, pa se je zgodilo. V šotoru s hrano je nekaj šumelo in praskalo. Prižgali sta svetilki in posvetili notri. Šumenje je v trenutku prenehalo. Videli nista ničesar. Šli sta okoli šotora, ampak ni bilo nikogar. Ko sta že želeli oditi, pa spet. Prask, prask. Znova sta pogledali s šotor in... zagledali polha. »Glej ga!« je bila navdušena Saša. »Poskusiva ga uloviti!«

Tanji se ta ideja sploh ni zdela zanimiva, ampak je vseeno sodelovala in svetica na polha, da bi ga Saša lahko ujela. Saša je že razmišljala o tem, kako bo polhu ime, kakšno kletko mu bo naredila in kako bo v kuhinji vsak dan prosila za malo kruha, da bo imel polh kaj jesti. Počasi se mu je približevala. Polh je stal na polici in se ni premaknil. Njegove velike oči so strmele v Sašo, ampak je ni mogel prav dobro videti, saj mu je Tanjina svetilka svetica naravnost v oči. Saša je potihoma stopala bližje in bližje, dokler polh ni bil na dosegu njenih rok. V hitri potezi ga je zgrabila – hop! Že se ji je na obrazu zarisal nasmeh ob uspešnem ulovu, ko jo je polh iznenada ugriznil v palec. Zakričala je ter ga nemudoma izpustila iz rok. Nemočno je opazovala prst, ki je postajal vedno bolj boleč. Medtem je polh že pobegnil, k Saši pa je prihitela vodnica Tina, ki se je zbudila zaradi kričanja. Poskrbela je za Sašin prst, nakar so se dekleta odpravila spat, saj je bila na vrsti že naslednja straža.

Naslednje jutro je Saša poklapano izselila vse živali iz šotora, Tanja in Katja pa sta bili navdušeni nad tem, da bo od sedaj naprej živali rajši pustila pri miru in jih opazovala zgolj od daleč.

*Napisala Katarina,
ilustriral Peter.*

ZGIBANKA

NETOPIRJI - z zvezdami si delijo nebo

V Sloveniji živijo živali, ki lahko letijo tudi v trdi temi. To so netopirji. Teh je 29 vrst, kar predstavlja eno tretjino v naši domovini prosto živečih sesalcev. Kot tako številčna skupina si gotovo zasluži podrobnejšo predstavitev.

SPOSOBNOST LETA

Prva posebnost netopirjev je znana vsem, ki so v poletnih nočeh že kdaj videli, kako se netopirji spreletavajo ob obcestnih svetilkah. Sposobnost leta, ki so jo osvojili netopirji, jih dela edinstvene med sesalci. Netopirji uporabljajo kot letalno površino kožnato opno, kar jih loči od ptičev, ki jim za ta namen služijo peresa. Kožna opna netopirjev je razpeta med prednjimi in zadnjimi okončinami ter repom. Krilu netopirjev se pravi *prhut* in ne perut kot pri ptičih, saj vendar netopirji nimajo peres. Teh res nimajo, so pa netopirska telesa porasla z gosto in mehko dlako. Ko imajo netopirji ob počitku vzdolž telesa zložene prhuti, so na prvi pogled podobni nekakšnim čudnim miškam. Navidezna podobnost tako s ptiči kot z mišmi je pri ljudeh pustila velik vtis in zato netopirje po domače pogosto imenujejo kar pol-tič-pol-miš.

ORIENTACIJA Z ULTRAZVOČNIMI KLICI

Da bi opazili drugo posebnost netopirjev, bi ljudje morali imeti veliko boljši sluh. Netopirji se namreč med letom stalno oglašajo, s tako visokimi klici, da so nam neslišni. S temi ultrazvočnimi* klici se netopirji orientirajo v prostoru, glede na odboje klicev od predmetov v okolici. Podoben pojav si lahko ogledate, ko vržete kamen na mirno vodno gladino. Valovi se bodo začeli širiti na vse strani in ko bodo naleteli na obalo, se bodo od nje odbili in spet potovali nazaj k izhodiščni točki, kamor je padel kamen. Bližje je ovira, hitreje se bodo netopirski klici (ali vodni valovi) vrnili. Tako bodo netopirji po odboju ultrazvočnih klicev spoznali, da je pred njimi naprimer drevo, ki se mu morajo izogniti. Zaradi uporabe teh klicev lahko tako netopirji letajo tudi v trdi temi.

PREHRANJEVANJE

Ultrazvočni klici služijo netopirjem tudi pri lovu na žuželke, pajke, suhe južine in kar je še podobnega plena. S tem plenom se netopirji pretežno prehranjujejo in tako pomembno prispevajo k naravni uravnoteženosti vsega živega sveta. Netopirji se pogosto prehranjujejo ob obcestnih lučeh, nad gladino rek, nad krošnjami dreves in ob grmovju. Netopirke so pri tem še posebej požrešne. Takrat, ko netopirka skrbi za svojega mladiča, poje na noč tolikšno maso žuželk, kot tehta tretjina njene teže. V Evropi ni vampirjev, ki se prehranjujejo s krvjo. Te najdemo samo v Južni in Srednji Ameriki, tako da je strah pred njimi odveč.

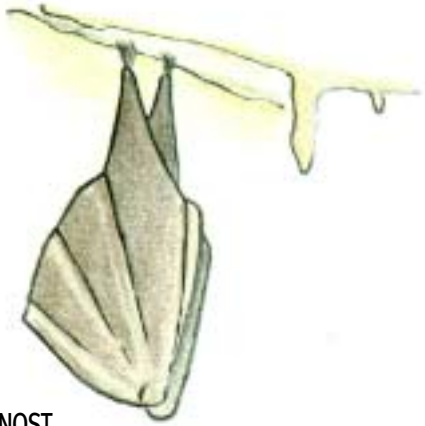
RAZMNOŽEVANJE

Netopirji so sesalci tako kot ljudje, kar pomeni, da netopirka svojega mladiča doji z mlekom. Večinoma

se netopirčki rodijo sredi poletja in vsaka netopirka ima praviloma le po enega mladiča. Tega prvih nekaj dni po rojstvu nosi s seboj na lov, kasneje pa ga pušča v prebivališču. Netopirčki začnejo letati s tremi do štirimi tedni. Na splošno pa netopirji živijo precej dolgo – v povprečju veliko dlje kot ostali mali sesalci npr. miši in rovke. Odvisno od vrste netopirjev lahko ti živijo tudi do deset, dvajset let in celo več. Kot rekorder po starosti je v Evropi znan veliki podkovnjak, ki je doživel starost 30 let.

PREBIVALIŠČA

Netopirji za svoja prebivališča uporabljajo jame in skalne razpoke, drevesna dupla, z veseljem pa že stoletja uporabljajo tudi posamezne koticke človeških zgradb. Pogosto jih dobimo na podstrehah gradov in cerkva. Manjše vrste pa se zatekajo v špranje med zunanjim lesenim opažem in steno hiš

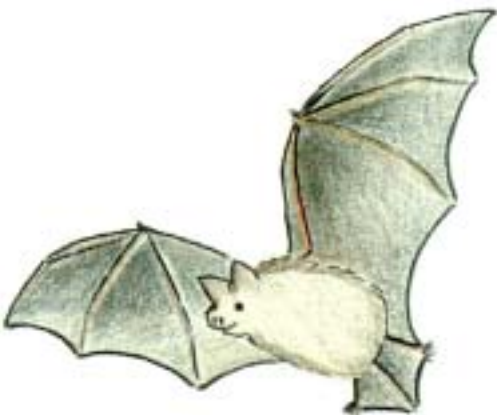

OGROŽENOST

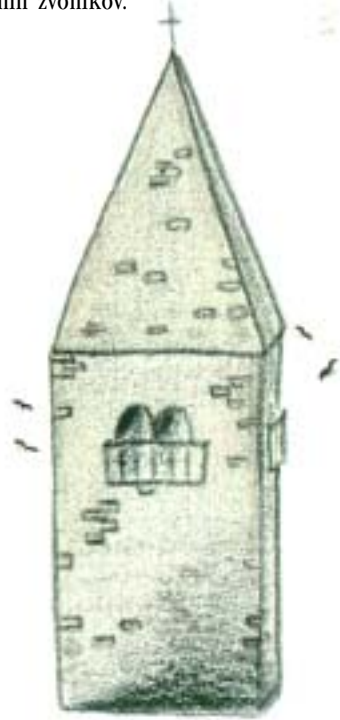
V Evropi netopirji nimajo veliko naravnih sovražnikov. Redko jih plenijo sove in ujede, nekateri pa ostanejo plen kun, podlasic in tudi kač, pa tudi domače mačke niso pri plenjenju netopirjev čisto nedolžne.

Človek je, kot v toliko drugih primerih, tudi za netopirje zelo nevarno bitje. Praznoverje, neznanje in s tem pogojen strah so pogosto krivci za preganjanje netopirjev. Prenavljanje starih zgradb, postavljanje žičnih mrež na priletevalne odprtine in zapiranje vhodov v jame jemljejo netopirjem prebivališča. Vse to neposredno prispeva k zmanjšanju številčnosti netopirjev. Tudi pobijanje netopirjev se žal še zmeraj prepogosto dogaja. Množična uporaba pesticidov* zmanjšuje število žuželk, s katerimi se prehranjujejo netopirji, in netopirje tudi neposredno zastruplja.

Netopirji so živeli že 50 milijonov let preden se je razvil človek. Sedaj so zelo ogroženi. Naša naloga je,

ter v zaboje za rolete. Netopirje so videli tudi za slikami in v gubah zaves. Med letom netopirji pogosto zamenjajo več vrst zatočišč. Prezimujejo v jamah s stalno nizko temperaturo, poleti pa si raje poiščejo toplejša prebivališča, naprimer podstrehe cerkvenih zvonikov.

da se po svojih močeh trudimo za preživetje netopirjev. Tako bodo zvezdnete noči tudi v prihodnosti polne odmevov nam neslišnih klicev.

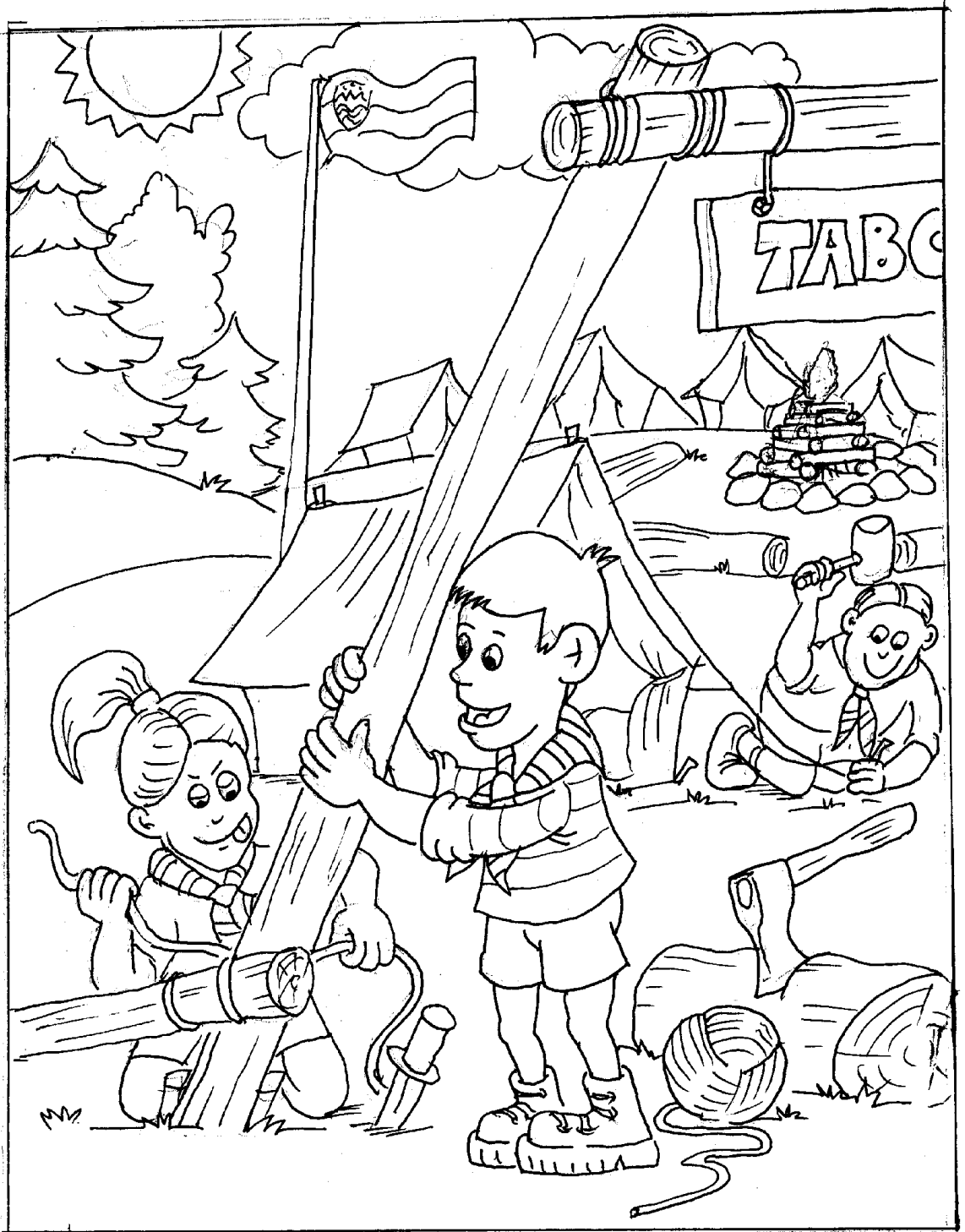
Slovar:

Ultrazvočni klici – klici netopirjev, ki so ljudem neslišni, netopirji pa jih uporabljajo za orientacijo v prostoru in za odkrivanje svojega plena.

Pesticidi – strupene snovi, s katerimi ljudje zatirajo živali in rastline, za katere mislijo, da jim povzročajo škodo.

Primož

*(Slovensko društvo za proučevanje in varstvo netopirjev),
ilustracije Katarina*

PLANŠARJI na BOHINJSKIH PLANINAH

"Gremo v planine!" pravimo taborniki pogosto. Naše gore so posejane s planinami. Pomisli samo, koliko jih je nad Bohinjem: *Planina Laz, Planina Viševnik, Planina Jezero, Planina Dedno polje, Uskovnica...* Planine nas spominjajo na prave gorske vasice. Sestavljajo jih majhne lesene kočice. Taborniki in drugi pohodniki se tu radi ustavimo in pomalico ali prenočimo v planinski koči. Pozimi, ko se odpravimo na zimovanje, si naše zimsko prebivališče pogosto poiščemo na planini.

Pogled na planino

Kdo pa je postavil te hiške tako visoko v hribih? Le zakaj so jih ljudje uporabljali? So mogoče živeli tam zgoraj? Ali imeli le počitniške hišice?

Pastir z ovcami na paši

Na planine so nekoč prihajali pastirji. Zgodaj poleti, ko se je na planinah stopil sneg, so se z živino odpravili na planine nad vasmi. Tam so se razprostirali pašniki, na katerih so se pasle krave, ovce in koze vse do pozne jeseni. V Bohinju je bila paša na planinah ali *planšarstvo* zelo pomembno za kmete, saj v Bohinju skoraj ni bilo zemlje za obdelovanje polj.

Za pašo in delo na planini so bili zadržani posebni ljudje. To so bili *majerji, pastirji in sirarji*. Gospodar kmetije ni odhajal na planino. Moral je ostati doma in skrbeti za delo na kmetiji. Za delo na planini je zadržal majerja ali majerico. Ti so morali skrbeti za gospodarjevo živino in nadzorovati pašo. Majer je bil zelo ugleden poklic. Bohinjski fantje so bili zelo veseli, če so dobili majerico za nevesto. Gospodar je vsako leto najel tudi pastirja. To je bil ponavadi mlad fant, ki je na planini gnal živino na pašo.

Pastirji in majerji niso vse poletje ostali na isti planini, ampak so se večkrat preselili. Ko je živina popasla travo

na eni planini so se odpravili višje v hribe, kjer so jih čakali novi pašniki. Največkrat so se trikrat preselili, nato pa se vrnili v dolino, saj se je že pripravljalo na zimo. Planšarji iz Stare Fužine so naprimer živino najprej prignali na Grintojco, nato na planino Laz in nazadnje na planino Voje.

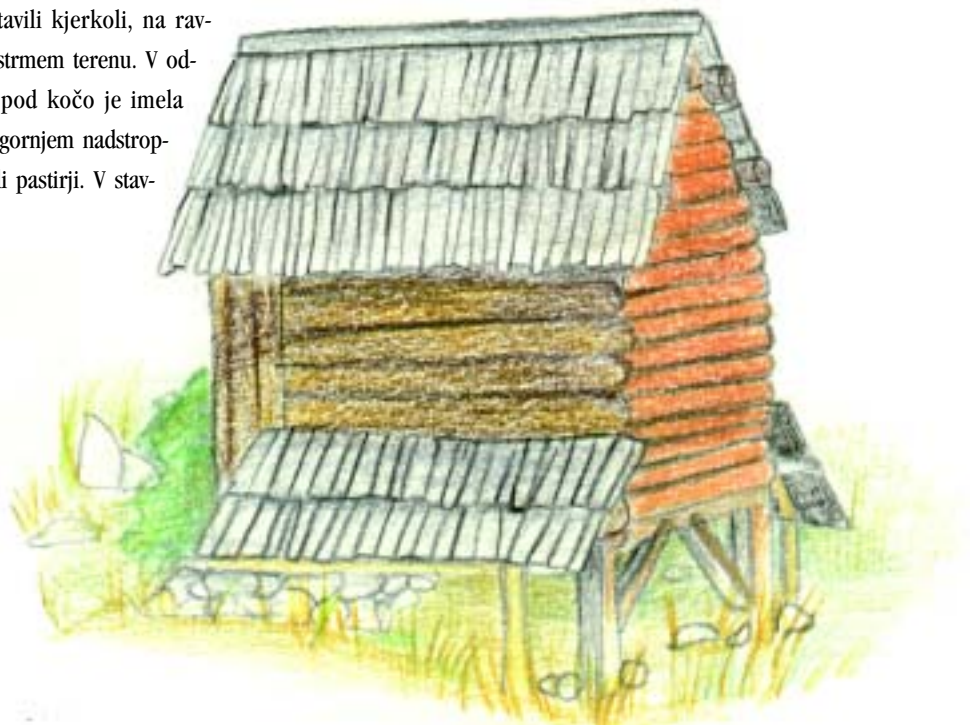
Stan na kobilah

Planšarji so živeli v lesenih kočah, ki so jih imenovali *stanovi*. Stanovi so bili pogosto postavljeni na dveh ali štirih stebrih, takim so rekli *stanovi na kobilah*. Taka kočica je bila zelo primerna za gorski svet, lahko so jo postavili kjerkoli, na ravnem ali na zelo strmem terenu. V odprtem prostoru pod kočico je imela zavetje živina, v zgornjem nadstropju pa so prebivali pastirji. V stav-

bi so imeli ognjišče, na katerem so si kuhali, *pograde* za ležišča, klopi ter *mlečnico* - prostor, kjer so shranjevali mleko in hrano.

Sirar pri delu

Na večjih planinah, kjer so tudi kosili travo, so imeli nekateri gospodarji posebno stavbo, kjer so shranjevali seno, ali celo manjši kozolec. Za živino so imeli *blev* ali pa posebno leseno stavbo - *tamar*. Vsem stavbam na planini, ki so bile last enega gospodarja, so rekli *staja*.

Planšarji so v svojem stanu predelovali mleko v razne mlečne izdelke: *maslo, zvere* - sir iz kislega mleka, *ožmečke in podobnjake* iz dimljenega sira in mehki sir *mobant*. Sir so delali v velikem *sirarskem kotlu*, obešenem na *cganu* (ne ciganu!).

Sirarski kotel obešen na cganu

Majersko delo danes še opravlja nekaj domačinov iz Bohinja, skrbijo za lasten trop pa tudi za živino drugih kmetij, ki ne pošljejo lastnih majerjev na planino. Zelo težko pa je danes dobiti nekoga, ki bi se hotel zaposliti

kot pastir. Iskati jih morajo tudi v oddaljenih vaseh. Planine tudi v drugih letnih časih ne samevajo. V času košnje prihajajo na večje planine senoseki, pozimi pa stanove uporabljajo, kadar imajo delo v gozdu.

Vir: Anka Novak: Življenje in delo planšarjev v Bohinju. V: Planšarske stavbe v Vzhodnih Alpah, Ljubljana 1995.

Napisala Tjaša, ilustrirala Simona.

Dragi Skelo!

Imam ogromen problem. Ko sem bila prvič na taborjenju, mi je taborvodja dala kazen. Pa sploh nisem bila nič kriva. Zamudila sem v zbor, ker sem napenjala šotor. Za kazen sem morala čistiti latrino. Sedaj jaz te vodnice ne maram. Zato nočem hoditi na izlete z MČ družino, ker je ona vedno tam. Tako sem zamudila že veliko izletov. Na izletih pa z našim vodnikom delamo večšine. In tako nimam nobene večšine. Moj vodnik je rekel, da pretiravam in da ne bo z mano posebej delal večšin. Kaj naj naredim?

Taja

Tvoj problem neosvajanja večšin izhaja iz tega, da ne maraš hoditi na izlete z družino MČ. Temu pa je vzrok tvoja zamera vodnici, ker si morala čistiti latrino. Veš, tvoj vodnik ima kar prav, ko pravi, da pretiravaš. Zato morava skupaj razrešiti problem s taborjenja, saj boš potem hodila na izlete družine MČ.

Najprej ti bom poizkušal razložiti, kako izgleda taborjenje, če si v koži taborvodje. Pred zborom teka po taboru kopica otrok, ta išče rutko, drugi skodelico, tretji si zavezuje čevlje in vsej tej množici otrok pridna čebelica napenja šotor, ali pač le išče rutko, ki jo je zgubila za šotorom. Seveda si ti napenjala šotor, a tega taborvodja ne ve, saj nima časa opazovati vsakega taborečega, kaj dela preden pride v zbor. Kaj šele, da bi vsakega posameznika prosila naj pride v zbor! Zato na taborjenjih in večjih akcijah veljajo pravila, ki se jih morajo držati prav vsi, od najmlajših taborečih do vodnikov in taborvodje. Saj se le s takimi pravili doseže red na taborjenju. Eno takih pravil je prihajanje v zbor. V zbor se prihaja točno. Taborvodja je videla

tebe, kako si zamudila in te je kaznovala. Vedeti moraš, da te ni videla, kako si pred tem pridno napenjala šotor. Ti pa bi morala vedeti, da ima prihod v zbor prednost pred napenjanjem šotora. Vedeti moraš, da lažje počaka šotor, da ga napneš po zboru, kot da vsi taboreči čakajo tebe, da prideš v zbor. Zatorej moraš razumeti taborvodjo, ko te ni bila vesela ob tvojem prepozmem prihodu v zbor. Verjemi mi, da bi ti čez deset, petnajst let v vlogi taborvodje storila enako. Zato poizkusi taborvodjo vsaj razumeti, če ji že ne moreš odpustiti. Čimprej pa se začni udeleževati izletov družine MČ in osvajati večšine, saj veliko zamujaš zaradi svoje zamere. Vodnica prav gotovo ne čaka prve priložnosti, da te vidi in zopet kaznuje. Prav tako se boš morala srečati z njo na taborjenju, če se ga boš želela udeležiti. Zato se čimprej odpravi na izlet in, kaj veš, mogoče te omenjena vodnica tam celo presesteti s prijazno gesto.

trot Skelo

Ilustracija: Simona

MELONINA JUHA Z VANILIJEVO KREMO

Sestavine:

Melonina juha:

1 melona

2 žlici sladkorja v prahu

Vanilijeva krema:

3 rumenjaki

2dl mleka

70dag sladkorja

2 liste želatine

2dl sladke stepene smetane

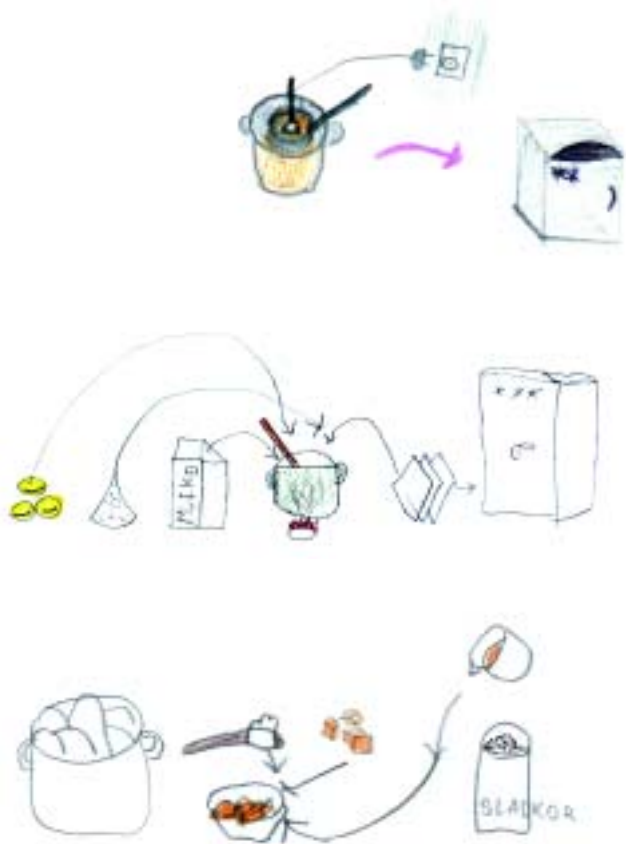
Potek dela:

Melono prerežemo, peške odstranimo in melono izdobljemo ter jo prepasiramo. Nekaj kockic melone lahko prihranimo za dekoracijo. Prepasirano melono postavimo v hladilnik, medtem pa pripravimo vanilijevo kremo.

Tri rumenjake, sladkor in mleko nad soparo mešamo, dokler se ne zgosti, nato primešamo liste želatine, ki smo jih 10 minut prej namočili v hladno vodo.

Kremo dobro ohladimo. Ohlajeni primešamo stepeno hladno smetano in postavimo v hladilnik za 30 minut. Ko se krema zgosti jo damo tri žlice na krožnik, čez polijemo ohlajeno melonino juho. Jed okrasimo z meloninimi kockami in po želji lahko postrežemo še s sladoledom.

Dober tek!

*Recept nam je zaupal Komad,
narisala pa sta Jošt in Ožbej.*

TABORNIŠKA IGRA »ILEGALEC«

Taborniki so se zbrali in razdelili v osem skupin

V okviru novega občinskega praznika občine Novo mesto je Rod gorjanskih tabornikov iz Novega mesta v soboto, 6. aprila, organiziral taborniško igro Ilegalce. Igra je bila namenjena tako najmlajšim kot najstarejšim tabornikom in je potekala v centru Novega mesta. Zbirno mesto je bilo pred Kulturnim centrom Janeza Trdine. Zbralo se je okrog 60 tabornikov in dobili so vsa navodila v zvezi s potekom igre. Razdelili so se v osem skupin, »illegalcev« pa je bilo šest. Skupine tabornikov so se postavile ob obrobju Novega mesta, da so bile pokrite vse vpadnice v center mesta. Iskali so ilegalce, tabornike oziroma netabornike vseh starostnih skupin, zato so mimoidoče pešce seznanili

li s potekom igre in jih poprosili, da pokažejo zapestje roke, da so videli, če imajo odtisnjen znak. Vse prijatelje taborništva in tiste, ki jih taborništvo zanima, so ob igri povabili na propagandno akcijo, ki je bila organizirana 20. aprila v počastitev dneva tabornikov. Za starejše je bil organiziran turnir v odbojki in plezanje po plezalni steni, za mlajše pa fotoorienting in čistilna akcija vzdolž Župančičevega sprehajališča v Novem mestu. Za vse je bila organizirana tudi vožnja s kanuji. Taborniška igra Ilegalce je trajala dobro uro. Novomeški taborniki so jo dobro izpeljali.

Zapisala Helena Murgelj

BRUNDAMO BREŃČIMO

Mimoidoče pešce so ustavili in seznanili s potekom igre

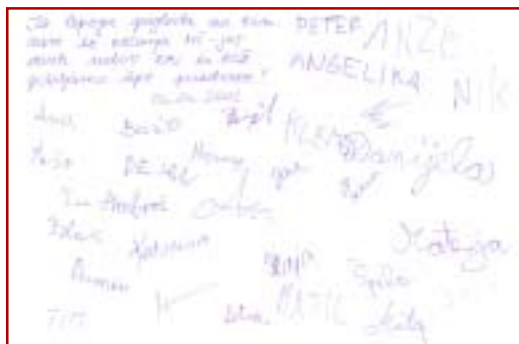

Poprosili so jih, da pokažejo zapestje roke, da vidijo, ali imajo odtisnjen znak in so morda »ilegalci«

BRUNDAMO BRENCIMO

SREČANJE VOD - VODU

Vod-vodu je akcija, kjer MČ vodi spoznavajo druge MČ vode. V Medotu vam jih predstavimo, potem pa se lahko dogovorite za srečanje. Pa pogledimo, kako so se na srečanju imeli MČ-ji iz Anhovega in Cerknega!

Po deževni noči smo dočakali lepo sončno jutro, ravno primerno za srečanje vod-vodu med rodovoma Odporne želve iz Anhovega in Aragonitnimi ježki in Cerknega.

Najprej smo organizirali ekskurzijo v HE Plave in Salonit Anhovo. Po prijetnem kosilu, ki so nam ga pripravili v družbi Salonit Anhovo, smo se odpravili na taborniški prostor v Desklah. S tekmovanji in družabnimi igrami smo dan zaključili enkratno, z željo po naslednjem srečanju.

Žal nam prepoved kurjenja v državi ni omogočila zakuriti tabornega ognja, ki smo ga v rodu Odporne želve pripravili za to srečanje.

BRUNDAMO BRENCIMO

Pa pogledjmo, kdo se nam bo predstavil tokrat!

MRAVLE

Če vas bo pot slučajno kdaj zanesla v Prekmurje se zna zgoditi, da boste naleteli na Mravle. Nismo tiste hude iz pesmice, smo pa precej živahne in vedno pripravljene za igro in norčije. Obiskujemo 1. razred 9- in 8-letke. Naša vodnica je Zlatka. Smo taborniki čete Dobri žerjavi iz Srednje bistrice iz rodu Vidra Lendava. Če želite postati naši prijatelji, vas vabimo, da nas obiščete ali pa nam pišite. Čakamo na vas!

SIVI ORLI

Tudi mi smo Prekmurci, taborniki iste čete, istega roda in imamo isto vodnico kot naše Mravle. Smo pa starejši in bolj izkušeni, saj smo pri tabornikih že četrto, eni izmed nas celo peto leto. Imenujemo se Sivi orli. Nепrestano smo skupaj, zato smo postali pravi

prijatelji, vedno pripravljeni na kakšno noro dogodivščino.

Pogosto se udeležimo taborniških akcij, kjer blazno uživamo. Zdaj pa že komaj čakamo, da spoznamo kakšne nove prijatelje. Zaželjena so tudi dekleta. Pišite nam torej in se spoznajte z nami!

Naslov, na katerega lahko pišete Mravljam ali Orlom:

Zlatka Jerebic

Srednja Bistrica 49/b

9232 Črenšovci

Telefon: 02 5711351

		SESTAVIL: F. KALAN	LITERARNO DELO V VERZIH	MERSKA KOLIČINA (SPLOŠNO)	DALJŠA OBLIKA IMENA VID	6. IN 3. ČRKA	MALO PRIDEN CLOVEK (NI CAPIN)		
		OSEBA, KI POJE							
		ENKA							
		VELIKA POSODA ZA VINO				PRVI ČRKI V BESEDI PUST			
		NIKO (KRAJŠE)				ZIVALSKA ZANKA			
		LETNI ČAS DEL KOLESARSKÉ DIRKE				ŽENSKO IME			
						VISLICE			
NAŠ MLADINSKI PISATELJ (BEVK)				ZNAK ZA MNOŽENJE	23. IN 19. ČRKA			ŠIVANKA	PREČNA PALICA NA LESTVI
					PRVI ČRKI V BESEDI RIZOTA				
PEVEC PESTNER				OSEBA, KI SE POKLICNO UKVARJA ZS KRITIKO					
NAŠ IGRALEC (IVO)				DIVJA MAČKA			8. IN 13. ČRKA		
				12. IN 10. ČRKA			RIMSKA ŠTIRI		
EPSKA DELA					IME PESNICE NOVY				
DROBNI OKRASNI PREDMETI (IZ ČRK NITKA)					IME PISATELJA CANKARJA				

MEDO je priloga taborniške revije Tabor, ki jo je za 200 SIT mogoče dobiti tudi posebej. Vsi slovenski medvedki in čebelice jo dobijo zastonj, saj je vključena v članarino. Izhaja trikrat letno. Številka 15, julij/avgust 2002. Medota je zasnoval Malus (Miha Logar). Urednica: Katarina Drenik. Avtor Medotovega logotipa ter govorečega medvedka in čebelice: Šeki (Jaka Bevk). Naslovnico je narisal Miha Cojhter. Ostali ilustratorji: Jošt in Ožbej Bizjak, Meti Buh, Katarina Drenik, Šeki (Jaka Bevk), Simona Primožič, Neva Vrba, Peter Vrčkovnik. Pisci: Skelo (Gorazd Ažman), Tjaša Pavšič, Komad (Tomaž Polenec), Primož Presetnik. Računalniška obdelava in oblikovanje: Bizi. Lektorica: Marta Lešnjak.

TABOR — taborniška revija. Glavni urednik: Igor Bizjak. Odgovorni urednik: Matija Tonej. Predsednik izdajateljskega sveta: Marjan Moškon. Naslov uredništva: Revija Tabor, Parmova 33, 1001 Ljubljana. Telefon 01/300-08-20, faks 01/43-61-477, e-pošta: zts@guest.arnes.si. Tekoči račun: 50101-678-47184. Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list RS št.89/98) sodi revija med proizvode, za katere se obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 8,5%. Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

MEDOTOV NASLOV JE:

REVIJA TAVOR,
PARMOVA 33,
1000 LJUBLJANA

email:
medo@rutka.net

Križanko je sestavil Franc Kalan, gesla je narisala Katarina.

Veselo taborjenje in ne pozabite
nama pisati!

